

Advies 01/2018 van 17 januari 2018

Betreft: Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 september 2016 houdende het beheer van het centraal register van testamenten en het centraal register van huwelijksovereenkomsten (CO-A-2017-076)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de Minister van Justitie ontvangen, op 14 november 2017

Gelet op het verslag van de heer Stefan Verschuere;

Brengt op 17 januari 2018 het volgend advies uit:

De Commissie vestigt er de aandacht op dat er recent nieuwe Europese regelgeving inzake de bescherming persoonsgegevens uitgevaardigd werd: betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens Deze akten verschenen in het Europese Publicatieblad van 4 mei 2016^[1].

De verordening, meestal AVG (algemene verordening gegevensbescherming) genaamd, is van kracht geworden twintig dagen na publicatie, nl. op 24 mei 2016 en wordt, twee jaar later, automatisch van toepassing, zijnde op 25 mei 2018. De richtlijn Politie en Justitie moet via nationale wetgeving omgezet worden tegen uiterlijk 6 mei 2018.

Voor de Verordening betekent dit dat vanaf 24 mei 2016, gedurende de uitvoeringstermijn van twee jaar, op de lidstaten enerzijds een positieve verplichting rust om alle nodige uitvoeringsbepalingen te nemen en anderzijds ook een negatieve verplichting, de zogenaamde "onthoudingsplicht". Laatstgenoemde verplichting houdt in dat er geen nationale wetgeving mag worden uitgevaardigd die het door de Verordening beoogde resultaat ernstig in gevaar zou brengen. Ook voor de Richtlijn gelden gelijkaardige principes.

Het verdient dan ook aanbeveling om desgevallend nu reeds op deze akten te anticiperen. Het behoort in de eerste plaats aan de adviesaanvrager(s) toe om hiermee rekening te houden in zijn (hun) voorstellen of ontwerpen. De Commissie heeft in onderhavig advies, in de mate van het mogelijke en onder voorbehoud van mogelijke bijkomende toekomstige standpunten, alvast gewaakt over de hoger geschetste negatieve verplichting.

^[1] Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)

Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=OJ:L:2016:119:TOC>

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=OJ%3AL%3A2016%3A119%3ATOC>

I. ONDERWERP VAN DE AANVRAAG

1. Het ontwerpbesluit dat aan de Commissie is voorgelegd (hierna het ontwerpbesluit) geeft uitvoering aan de wet van 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972, gewijzigd bij wet van 6 mei 2009 houdende diverse bepalingen, werd gewijzigd bij wet van 31 juli 2017 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat de erfenissen en de giften betreft en tot wijziging van diverse andere bepalingen ter zake.
2. Deze wetswijziging voorziet in de inschrijving in het centraal register van testamenten van de gegevens van de « verklaringen van behoud ».
3. Het Verslag aan de Koning verduidelijkt dat *« De gegevens van de « verklaringen van behoud », bedoeld in artikel 66, § 2, derde lid, 2° en vierde lid, 2° van de wet van 31 juli 2017, worden opgenomen in het centraal register van testamenten met het oog op hun publiciteit en hun opspoorbaarheid bij het overlijden van de toekomstige erflater. Deze publiciteit staat dus in voor de correcte uitwerking van deze verklaringen houdende de wil van de toekomstige erflater om te kunnen genieten van de voorgaande bepalingen met betrekking tot de wijze van inbreng of inkorting van de schenkingen, met inbegrip van de regels inzake de waardering van de schenkingen met het oog hierop, die van toepassing blijven op de schenkingen bedongen voor de inwerkingtreding van deze wet. Het koninklijk besluit van 25 september 2016 houdende het beheer van het centraal register van testamenten en het centraal register van huwelijksovereenkomsten voorzag niet in de registratie van de gegevens van de « verklaringen van behoud ».*

II. ONDERZOEK VAN DE AANVRAAG

4. Omdat de bepalingen van het besluit dat voor onderzoek aan de Commissie is voorgelegd niet allemaal betrekking hebben op privacybescherming bij de verwerking van persoonsgegevens, beperkt de Commissie haar onderzoek tot enkel die bepalingen die daarover handelen.
5. Vooreerst is er artikel 3 dat bepaalt:

"In artikel 6, § 2, van hetzelfde besluit, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- a) onder 1°, worden de woorden « in de gevallen bedoeld in artikel 3, eerste lid, V en 2° », ingevoegd na het woord «beschikker ».

- b) een bepaling onder 1°/1 word ingevoegd, luidende:
 « Van de schenker die een verklaring van behoud heeft opgemaakt, in de gevallen bedoeld in artikel 3, eerste lid, 3°:
- a) naam en voorna(a)m(en);
 - b) identificatienummer;
 - c) geboortedatum en -plaats;
 - d) adres of opgegeven woonplaats ».

6. Het Verslag aan de Koning vermeldt over dit artikel dat « *In het centraal register van testamenten worden de gegevens opgenomen van de « partijen ». Met deze nieuwe bepalingen, wordt er thans een onderscheid gemaakt naargelang het « type » beschikking of overeenkomst, om zo duidelijk aan te geven wie wordt bedoeld met de term « partij ». Er wordt dus een onderscheid gemaakt naargelang het een uiterste wilsbeschikking, een huwelijksovereenkomst of een contractuele erfstelling betreft, dan wel een « verklaring van behoud ». Indien het de gegevens van een uiterste wilsbeschikking, een huwelijksovereenkomst of een contractuele erfstelling betreft, moeten de gegevens van de « beschikker » worden geregistreerd. Indien het de gegevens van een « verklaring van behoud » betreft, moeten de gegevens van de schenker die deze verklaring heeft opgemaakt worden geregistreerd. »*
7. De Commissie is van mening dat de preciseringen aangebracht door artikel 3 duidelijk de verschillende situaties vaststellen waarin de personen en de persoonsgegevens gebruikt zullen worden.
8. Hoewel het eigenlijk niet nodig is om het te vermelden (de bepaling van het ontwerpbesluit is op zich niet verhelderend), benadrukt het Verslag aan de Koning met betrekking tot artikel 4 van het ontwerp dat dit artikel het artikel 9 aanpast "om de toegang tot de gegevens te verduidelijken naargelang het "type" beschikking of overeenkomst", wat de Commissie positief onthaalt.
9. Voor de rest heeft de Commissie geen opmerkingen over het ontwerp dat haar werd voorgelegd en ze verwijst voor het overige naar het Verslag aan de Koning.

**OM DEZE REDENEN,
De Commissie**

brengt een **positief advies** uit over het ontwerp van Koninklijk besluit tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 25 september 2016 houdende het beheer van het centraal register van testamenten en het centraal register van huwelijksovereenkomsten.

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) An Machtens

(get.) Willem Debeuckelaere